

Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

களஞ்சியம் - சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு இதழ்

<https://ngmtamil.in/>

Article Type: Original Research Article

Body Language Expressions in Thirukkural and Naaladiyar: An In-depth Aesthetic and Psychological Comparative Study with Bharatanatyam Abhinaya Principles.

Dr. Thushyanthy Juliyan Jeyapragash*

Senior Lecturer in Bharathanatyam, Department of Dance, Drama & Theater, Swami Vipulananda Institute of Aesthetic Studies, Eastern University, Sri Lanka.

* Correspondence: julithushy@gmail.com, Tel: 0094777246518

Received: 22-12-2025; Revised: 24-01-2026; Accepted: 27-01-2026; Published: 01-02-2026

Abstract: The Tamil literary tradition is a sophisticated intellectual landscape encompassing the four fundamental values of human life: Aram (Virtue), Porul (Wealth), Inbam (Love), and Veedu (Liberation). The didactic texts Thirukkural and Naaladiyar, which emerged from this tradition, possess the unique power to express profound human experiences through minimal words. In these works, human emotional states, psychological shifts, and moral attributes are often conveyed through subtle cues of body language rather than direct descriptions.

This method of communication—expressing internal human emotions through facial expressions, eye movements, physical gestures, and postures—is known as 'Abhinaya' in the Indian artistic tradition. Specifically, the principles of Angika (physical) and Sattvika (emotional) Abhinaya, as elucidated in Nandikeshwara's Abhinaya Darpana and Bharata Muni's Natya Shastra, bear a close resemblance to the corporeal imagery embedded within Tamil didactic literature.

This study identifies references to body language in Thirukkural and Naaladiyar and analyzes them extensively in the light of Bharatanatyam Abhinaya principles. While Thirukkural celebrates social relationships and love through body language, Naaladiyar utilizes it as a tool to emphasize the impermanence of the body and renunciation. The primary objective of this research is to establish how these two approaches align with the Rasa theories of Bharatanatyam and the Meyppaattiyal (theory of physical manifestations) of Tholkappiyam. Through this, it is clarified that Tamil literature and the art of dance operate on the same aesthetic foundation.

Keywords: Thirukkural, Naaladiyar, Body Language, Abhinaya, Bharatanatyam, Aesthetics, Meyppaadu, Angika, Sattvika, Nandikeshwara, Tholkappiyam,

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

<https://doi.org/10.63300/kijts04052026>

திருக்குறள் மற்றும் நாலடியாரில் உடல் மொழி வெளிப்பாடுகள்: பரதநாட்டிய அபிநயக் கோட்பாடுகளுடன் ஓர் ஆழமான அழகியல் மற்றும் உளவியல் ஒப்பீட்டு ஆய்வு

* கலாநிதி துஷ்யந்தி யூலியன் ஜெயப்பிரகாஷ்,

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் (நடன நாடகத்துறை), சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய மரபு என்பது மானுட வாழ்வின் அறம், பொருள், இன்பம் மற்றும் வீடு ஆகிய நான்கு அடிப்படை விழுமியங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு செம்மையான சிந்தனைத் தளமாகும். இம்மரபில் தோன்றிய திருக்குறள் மற்றும் நாலடியார் ஆகிய நீதிநூல்கள், மிகக் குறைந்த சொற்களில் ஆழமான மனித அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் தனித்துவமான ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளன. இந்நூல்களில் மனித மனநிலைகள், உளவியல் மாற்றங்கள் மற்றும் ஒழுக்கப் பண்புகள் ஆகியவை நேரடியான விவரிப்புகளின்றி, மறைமுகமான உடல் மொழி (Body Language) சுட்டுரைகள் வழியாகவே பெரும்பாலும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. மனிதனின் உள்ளார்ந்த உணர்வுகளை முகபாவனை, கண் இயக்கம், உடல் அசைவுகள் மற்றும் நிலைப்பாடு ஆகியவற்றின் மூலம் வெளிப்படுத்தும் இந்தத் தொடர்பாடல் முறை, இந்தியக் கலை மரபில் 'அபிநயம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக, நந்திகேஸ்வரரின் அபிநய தர்ப்பணம் மற்றும் பரதமுனியின் நாட்டிய சாஸ்திரம் ஆகிய நூல்கள் விளக்கும் ஆங்கிக மற்றும் சாத்விக அபிநயக் கோட்பாடுகள், தமிழ் நீதிநூல்களில் பொதிந்துள்ள உடல் மொழிச் சித்திரங்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவை. இவ்வாய்வு, திருக்குறள் மற்றும் நாலடியாரில் பயின்று வரும் உடல் மொழி சார்ந்த குறிப்புகளை அடையாளம் கண்டு, அவற்றை பரதநாட்டிய அபிநயக் கோட்பாடுகளின் ஒளியில் விரிவாக ஆராய்கிறது. திருக்குறள் சமூக உறவுகளையும் காதலையும் உடல் மொழி வழியாகக் கொண்டாடும் வேளையில், நாலடியார் உடல் நிலையாமையையும் துறவையும் வலியுறுத்த உடல் மொழியை ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறது. இவ்விரு அணுகுமுறைகளும் எவ்வாறு பரதநாட்டியத்தின் ரசக் கோட்பாடுகளுடனும், தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலுடனும் இணைந்து இயங்குகின்றன என்பதை நிறுவுவதே இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாகும். இதன் மூலம், தமிழ் இலக்கியமும் நாட்டியக் கலையும் ஒரே அழகியல் அடித்தளத்தில் இயங்குகின்றன என்பது தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

திருக்குறள், நாலடியார், உடல் மொழி, அபிநயம், பரதநாட்டியம், அழகியல், மெய்ப்பாடு, ஆங்கிகம், சாத்விகம், நந்திகேஸ்வரர், தொல்காப்பியம்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் நீதிநூல்கள் என்பவை வெறும் ஒழுக்கப் போதனைகளாக மட்டும் அமையாமல், மனித நடத்தையின் நுட்பமான வரைபடங்களாகத் திகழ்கின்றன. அறம் மற்றும் சமூக ஒழுக்கத்தை வலியுறுத்தும் திருக்குறளும், நிலையாமையையும் துறவையும் போதிக்கும் நாலடியாரும் மனித உணர்ச்சிகளை உடல் ரீதியான அடையாளங்கள் வழியாகப் பதிவு செய்துள்ளன. ஒரு மனிதனின் மனதிற்குள் நிகழும் மாற்றங்கள் அவனது அறியாமலேயே அவனது உடம்பின் வழியாக வெளிப்படும் எனும் உண்மையை உலக உளவியல் கோட்பாடுகள் இன்று நிறுவினாலும், தமிழ் இலக்கியங்கள் இதனைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே 'குறிப்பறிதல்' மற்றும் 'மெய்ப்பாடு' எனும் தலைப்புகளில் விரிவாகப் பேசியுள்ளன.

பரதநாட்டியம் எனும் கலைவடிவம், இத்தகைய இலக்கியக் குறிப்புகளைக் காட்சிப்படுத்த உதவும் ஒரு வலிமையான ஊடகமாகும். நாட்டியத்தில் 'அபிநயம்' என்பது ஒரு செய்தியை அல்லது உணர்வை அதன் முழுமையான ரசத்துடன் பார்வையாளனிடம் கொண்டு சேர்ப்பதாகும். நந்திகேஸ்வரரின் 'அபிநய தர்ப்பணம்' எனும் நூல், உடலின் ஒவ்வொரு உறுப்பும் எவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட உணர்வை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கான விதிகளை வகுத்துள்ளது. திருக்குறளில் காணப்படும் காதல் மற்றும் அதிகாரச் சூழல்களும், நாலடியாரில் விவரிக்கப்படும் முதுமை மற்றும் நிலையாமைச் சூழல்களும் இந்த அபிநயக் கோட்பாடுகளுக்கு மிகச்சிறந்த இலக்கிய ஆதாரங்களாக அமைகின்றன. இலக்கியம் வாசிக்கப்படும்போது மனக்கண்ணில் தோன்றும் பிம்பங்களை, நாட்டியம் தனது உடல் மொழியின் மூலம் மேடையில் உயிர்ப்பிக்கிறது. எனவே, இவ்வாய்வு தமிழ் நீதிநூல்களின் புதிய அழகியல் மற்றும் கலைத்துவ பரிமாணத்தை வெளிக்கொணரும் விரிவான முயற்சியாக அமைகிறது.

திருக்குறள்: சமூக மற்றும் உளவியல் உடல் மொழியின் பதிவேடு

திருவள்ளுவரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குறள், கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 5-ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலகட்டத்தைச் சார்ந்தது எனக் கருதப்படுகிறது. இது 1330 குறட்பாக்கள் வழியாக மனித வாழ்வின் அனைத்துக் கூறுகளையும் தொட்டுச் செல்கிறது. இதில் 'அறத்துப்பால்' தனிமனித ஒழுக்கத்தையும், 'பொருட்பால்' சமூக மற்றும் அரசியல் செயல்பாடுகளையும், 'காமத்துப்பால்' மனித உணர்வுகளின் உச்சமான காதலையும் விவரிக்கின்றன. திருக்குறளின் தனிச்சிறப்பு, அது ஒரு செய்தியைச் சொல்லும்போது அச்செய்தியின் பின்னணியில் உள்ள மனித மனநிலையை உடல் மொழி வழியாகச் சுட்டுவதுதான்.

குறிப்பறிதல் மற்றும் முகபாவனையின் முக்கியத்துவம்

பொருட்பாலில் உள்ள 'குறிப்பறிதல்' (அதிகாரம் 71) ஒரு சிறந்த அமைச்சருக்கு இருக்க வேண்டிய அடிப்படைத் தகுதியாக உடல் மொழியை முன்வைக்கிறது. ஒருவன் தன் மனதிற்குள் நினைப்பதைச் சொல்லாமலேயே, அவனது முகத்தையும் கண்களையும் கொண்டு கண்டறியும் திறனை வள்ளுவர்

'தெய்வத்தன்மை' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

திருக்குறள் (குறள் எண்)	உடல் மொழி சுட்டுரை	விளக்கமும் உளவியல் பின்னணியும்
குறள் 706	"அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்"	பளிங்கு எவ்வாறு தனக்கு முன்னால் உள்ள பொருளைப் பிரதிபலிக்கிறதோ, அதுபோல மனம் உற்ற மாற்றங்களை முகம் காட்டிவிடும்.
குறள் 701	"கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான்"	மற்றவர் வாயால் சொல்லும் முன்பே, அவர்தம் குறிப்பைக் கொண்டு உள்ளத்தை உணர்பவன் தெய்வத்திற்குச் சமமானவன்.
குறள் 707	"முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ?"	ஒருவன் விருப்பமாக இருக்கிறானா அல்லது வெறுப்பாக இருக்கிறானா என்பதை முகத்தை விடச் சிறப்பாகப் பிரதிபலிக்கும் உறுப்பு வேறில்லை.

இது பரதநாட்டியத்தின் 'சாத்விக அபிநயத்திற்கு' மிக நெருக்கமான கருத்தாக்கமாகும். சாத்விக அபிநயம் என்பது உள்ளத்து உணர்ச்சிகள் முகத்தில் தன்னிச்சையாக வெளிப்படுவதைக் குறிக்கும். வள்ளுவர் குறிப்பிடும் 'பளிங்கு போன்ற முகம்' என்பது ஒரு கலைஞனுக்கு இருக்க வேண்டிய அடிப்படைத் தகுதியாகும்.

காமத்துப்பாலில் கண் மொழி மற்றும் மெய்ப்பாடுகள்

காமத்துப்பாலில் உள்ள 'குறிப்பறிதல்' (அதிகாரம் 110) காதலர்களுக்கு இடையிலான நுட்பமான உடல் மொழிப் பரிமாற்றங்களை விவரிக்கிறது. "கண்ணொடு கண்ணினை நோக்குவக் வாய்சொற்கள் என்ன பயனும் இல்" (குறள் 1100) எனும் பாடல், இருவருக்கிடையிலான உடல் மொழிப் பரிமாற்றம் சொற்களைக் காட்டிலும் வலிமையானது என்பதை நிறுவுகிறது.

திருவள்ளுவர் காதலியின் கண்களில் இரண்டு வகையான பார்வைகளைக் காண்கிறார். ஒன்று, துன்பத்தைத் தரும் பார்வை; மற்றொன்று, அத்துன்பத்திற்கு மருந்தாகும் பார்வை. இது நாட்டியக் கலையில் 'சிருங்கார ரசத்தின்' (காதல் சுவை) வெவ்வேறு நிலைகளை உணர்த்தும் திருஷ்டிபேதங்களாக (கண் அசைவுகள்) அமைகின்றன. தலைவி தலைவனைப் பார்க்கும்போது நிலத்தைப் பார்ப்பதும் (அதோமுகம்), அவன் பார்க்காத போது அவனைப் பார்த்து மெல்ல நகைப்பதும் (முறுவல்) காதலின் மெய்ப்பாடுகளாகும்.

நாலடியார்: நிலையாமை மற்றும் துறவறத்தின் உடல் மொழி

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகிய நாலடியார், சமண முனிவர்கள் 8000 பேரால் பாடப்பட்ட 400 வெண்பாக்களின் தொகுப்பாகும். இது திருக்குறளைப் போலவே அறம், பொருள், இன்பம் என முப்பாலாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இதன் அடிப்படைத் தொனி நிலையாமை மற்றும் துறவறத்தைச்

சார்ந்ததாக உள்ளது. நாலடியாரில் உடல் மொழி என்பது பெரும்பாலும் எதிர்மறை அழகியலைக் (Aesthetics of Disgust) கொண்டது. அதாவது, இளமை மற்றும் அழகின் நிலையாமையை உணர்த்த, முதுமையினால் ஏற்படும் உடல் தளர்ச்சிகளை இந்நூல் மிக நுட்பமாக விவரிக்கிறது.

முதுமை மற்றும் உடல் தளர்ச்சியின் சித்தரிப்பு

நாலடியார் உடலை ஒரு புனிதமான அல்லது நிலையான ஒன்றாகப் பார்க்கவில்லை. அது உடலைத் தோலால் போர்த்தப்பட்ட ஒரு அசுத்தமான பையாகவே சித்தரிக்கிறது. இந்தச் சித்தரிப்பு மனிதனின் அகங்காரத்தைக் குறைப்பதற்காகவும், சிற்றின்பங்களில் இருந்து விடுபடவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

- **கூனல் முதுகு மற்றும் தடி ஊன்றல்:** இளமையில் நிமிர்ந்து நடந்த மனிதன், முதுமையில் "கோலுன்றி இன்னாங் கொழுந்திருப்பார்" (நாலடி. 11) என்று தடியை ஊன்றி நடுங்கும் நிலையை அடைகிறான்.
- **பற்கள் விழுதல் மற்றும் பேச்சுத் தடுமாற்றம்:** முதுமையில் பற்கள் விழுந்து, சொல்லும் சொற்கள் தெளிவற்றதாகி (indistinct speech), ஒருவன் நடக்கும்போதே தள்ளாடும் நிலையை நாலடியார் காட்சிப்படுத்துகிறது.

நாலடியார் பாடல் சுருக்கம்	உடல் மொழி அம்சம்	அபிநய மற்றும் ரசத் தொடர்பு
பாடல் 53	இல்லம், இளமை, வனப்பு, வலிமை மறைதல்	நிலையாமை (சாந்த ரசம்)
பாடல் 11	நரை முடி தோன்றுதல், கோல் ஊன்றுதல்	முதுமையின் தளர்ச்சி (பீபத்ஸ ரசம் - இழிப்பு)
பாடல் 52	நோய், மூப்பு, சாக்காடு எண்ணுதல்	மரண பயம் (பயானக ரசம்)
பாடல் 55	இளமை வீணாகக் கழிதல்	கழிவிரக்கம் (கருண ரசம்)

இந்நூலில் உடல் மொழி என்பது புற அசைவுகளைக் குறைத்து, அக அமைதியை (சாந்தம்) அடைவதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது பரதநாட்டியத்தில் 'சாந்த ரசத்தை' வெளிப்படுத்த உதவும் 'சம நிலை' மற்றும் 'நிமீலித' (பாதி மூடிய கண்கள்) போன்ற நிலைகளுடன் ஒப்பிடத்தக்கது.

பரதநாட்டிய அபிநயக் கோட்பாடுகள்: ஒரு தொழில்நுட்பப் பார்வை

பரதநாட்டியத்தில் 'அபிநயம்' என்பது ஒரு செய்தியை அல்லது உணர்வை பார்வையாளனிடம் கொண்டு செல்லும் ஊடகமாகும். இது நான்கு வகைப்படும்:

1. **ஆங்கிக அபிநயம்:** உடல் உறுப்புகளின் அசைவுகள்.

2. வாசிக அபிநயம்: பேச்சு மற்றும் பாடல்.
3. ஆகார்ய அபிநயம்: உடை மற்றும் அலங்காரம்.
4. சாத்விக அபிநயம்: உள்ளுணர்வின் வெளிப்பாடு.

ஆங்கிக அபிநயம் மற்றும் உடல் உறுப்புகளின் வகைப்பாடு

நந்திகேஸ்வரரின் 'அபிநய தர்ப்பணம்' உடலின் ஒவ்வொரு அசைவையும் தனித்தனியாக வகைப்படுத்துகிறது. இது திருக்குறள் மற்றும் நாலடியாரில் சொல்லப்படும் உடல் விவரிப்புகளைக் கலைத்துவமாக மாற்ற உதவுகிறது.

வகைப்பாடு	விளக்கம்	எண்ணிக்கை / முக்கியத்துவம்
சிரோபேதம் (Head)	தலை அசைவுகள்	9 வகைகள்
திருஷ்டிபேதம் (Eyes)	கண் பார்வைகள்	8 வகைகள்
கிரீவாபேதம் (Neck)	கழுத்து அசைவுகள்	4 வகைகள்
ஹஸ்தங்கள் (Hands)	கை முத்திரைகள்	ஒற்றைக்கை (28), இரட்டைக்கை (23)
பாதபேதம் (Feet)	கால்களின் நிலைகள்	மண்டலம் (10), உத்பலவனம் (5), பிரமரி (7), சாரி (8)

சிரோபேதம் (தலை அசைவுகள்) மற்றும் இலக்கியப் பயன்பாடு

அபிநய தர்ப்பணத்தில் சொல்லப்படும் தலை அசைவுகள் திருக்குறளின் சூழல்களுக்கு மிகச்சரியாகப் பொருந்துகின்றன.

- **சமம் (Samam):** தலையை நேராக வைத்திருத்தல். இது தியானம் அல்லது இயல்பான நிலையைக் குறிக்கும்.
- **உத்வாஹிதம் (Udvahitam):** தலையை மேலே உயர்த்திப் பார்த்தல். இது வானம், சந்திரன் அல்லது உயரமான பொருள்களைப் பார்க்கப் பயன்படுகிறது.
- **அதோமுகம் (Adhomukham):** தலையைக் குனிந்து வைத்திருத்தல். இது நாணம், துக்கம் அல்லது வணக்கத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுகிறது. "யான்னோக்கும் காலை நிலன்னோக்கும்" (குறள் 1094) என்ற வரிக்கு இதுவே அடிப்படை அசைவாகும்.
- **தூதம் (Dhutam):** தலையை இடவலமாக அசைத்தல். இது மறுப்பு, வியப்பு அல்லது துன்பத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுகிறது.
- **கம்பிதம் (Kampitam):** தலையை மேலிருந்து கீழாக அசைத்தல். இது கேள்வி கேட்டல் அல்லது ஆமோதிப்பதைக் குறிக்கும்.

திருஷ்டிபேதம் (கண் பார்வைகள்) மற்றும் உணர்ச்சி வெளிப்பாடு

திருக்குறளின் 'கண் மொழி' குறித்து ஆராயும்போது, அபிநய தர்ப்பணத்தின் எட்டு வகையான திருஷ்டிபேதங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

- **சமம் (Samam):** இமைக்காமல் நேராகப் பார்த்தல்.
- **ஆலோகிதம் (Alokitam):** கண்களை வட்டமாகச் சுழற்றுதல்.
- **சாசி (Sachi):** ஓரக்கண்ணால் பார்த்தல். காதலர்களுக்கிடையிலான கள்ளப்பார்வைக்கு இதுவே முக்கியமாகும்.
- **பிரலோகிதம் (Pralokitam):** இரு பக்கமும் மாறி மாறிப் பார்த்தல்.
- **நிமீலிதம் (Nimilitam):** கண்களைப் பாதி மூடி இருத்தல். இது தியானம் அல்லது நாலடியார் கூறும் துறவற நிலைக்கு உகந்தது.
- **அவலோகிதம் (Avalokitam):** கீழே குனிந்து பார்த்தல். இது நாணத்தைக் குறிக்கும்.

தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலும் அபிநயமும்: ஒரு மரபுவழித் தொடர்பு

தமிழ் இலக்கண மரபில் 'மெய்ப்பாடு' என்பது உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட உணர்வு உடலின் புறத்தே வெளிப்படுவதாகும். தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டியலில் எண்வகை மெய்ப்பாடுகளை வகைப்படுத்துகிறார். இவை பரதநாட்டியத்தில் சொல்லப்படும் 'நவரசங்களுக்கு' (சாந்தம் தவிர்த்து) இணையாக உள்ளன.

எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் மற்றும் இலக்கியச் சான்றுகள்

1. **நகை (Laughter):** மகிழ்ச்சி அல்லது எள்ளலால் வருவது. திருக்குறள் 1094-ல் தலைவி 'மெல்ல நகும்' என்பது இதன் வெளிப்பாடாகும்.
2. **அழுகை (Pathos):** இழப்பால் வருவது. நாலடியாரில் மரணத்தைக் கண்டு சுற்றத்தார் அழுவதைக் குறிப்பிடலாம்.
3. **இளிவரல் (Disgust):** உடலின் அசுத்தம் அல்லது முதுமையைக் கண்டு வருவது. நாலடியார் இதனை அதிகமாகப் பேசுகிறது.
4. **மருட்கை (Wonder):** வியப்பால் வருவது.
5. **அச்சம் (Fear):** பாவம் செய்ய அஞ்சுதல் அல்லது மரணத்திற்கு அஞ்சுதல். நாலடியார் 52-ல் 'சாக்காடு' பற்றிய அச்சம் பேசப்படுகிறது.
6. **பெருமிதம் (Pride/Heroism):** அறம் செய்வதால் வரும் பெருமை.

7. வெகுளி (Anger): தீமையைக் கண்டு சீறுதல்.

8. உவகை (Joy/Love): காதலால் வரும் பேரின்பம். திருக்குறளின் காமத்துப்பால் முழுதும் இதன் களமாகும்.

தொல்காப்பியர் களவுக் காலத் தலைவியிடம் தோன்றும் 12 வகையான மெய்ப்பாடுகளைப் பட்டியலிடுகிறார். இதில் "புகு முகம் புரிதல்" (முகமலர்ச்சி), "பொறி நுதல் வியர்த்தல்" (நெற்றியில் வியர்வை அரும்புதல்), "கூழை விரித்தல்" (கூந்தலை அவிழ்த்தல்), "ஊழணி தைவரல்" (அணிகலன்களைத் திருத்துதல்) போன்றவை மிக நுட்பமான உடல் மொழிக் குறிப்புகளாகும். இவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு நாட்டியக் கலைஞர் மேடையில் தனது 'சஞ்சாரி பாவங்கள்' (தற்காலிக உணர்ச்சிகள்) மூலம் வெளிப்படுத்த வேண்டிய நுணுக்கங்களாகும்.

திருக்குறள் மற்றும் நாலடியார்: உடல் மொழி ஒப்பீடு

திருக்குறளும் நாலடியாரும் வாழ்வியலைப் பேசினாலும், அவை உடலைக் கையாளும் விதத்தில் பாரிய வேறுபாடுகள் உள்ளன.

ஒப்பீட்டு அம்சம்	திருக்குறள் (The Kural)	நாலடியார் (Naladiyar)
உடல் நோக்கு	உடலை அறம் செய்வதற்கான ஒரு கருவியாகப் பார்க்கிறது. காதலில் உடலின் அழகைக் கொண்டாடுகிறது.	உடலை நிலையற்றதாகவும், அசுத்தமானதாகவும் கருதுகிறது. உடலின் சிதைவை முன்னிறுத்துகிறது.
இளமை	இளமையை ஆற்றலாகவும், இன்பமாகவும் காண்கிறது.	இளமையை நீர்க்குமிழி போன்ற நிலையற்ற ஒன்றாகச் சித்தரிக்கிறது.
பார்வை முறை	காதலால் வரும் பார்வைகளும், அறிவால் வரும் முகக்குறிப்புகளும் அதிகம்.	மரண பயம், முதுமையின் தளர்ச்சி, மற்றும் உலகைத் துறக்கும் பார்வைகள் அதிகம்.
ரசவியல் (Aesthetics)	சிருங்காரம், வீரம், பெருமிதம் ரசங்கள் முதன்மையானவை.	சாந்தம், பீபத்ஸம், பயானகம் ரசங்கள் முதன்மையானவை.
அபிநயத் தேவை	அதிகப்படியான முகபாவனைகளும் (Mukhabhinaya) நுட்பமான கண் அசைவுகளும் தேவை.	அசைவற்ற நிலைகளும் (Sthanakas), நிலையாமையை உணர்த்தும் அங்க அசைவுகளும் தேவை.

திருக்குறள் "இல்வாழ்க்கை"க்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதால், அதன் உடல் மொழி உரையாடல் சார்ந்தது. நாலடியார் "துறவறம்" சார்ந்ததாக இருப்பதால், அதன் உடல் மொழி மௌனம் மற்றும் தியானம் சார்ந்தது.

வேமனார் பாடல்களுடனான ஓர் ஒப்பீட்டு நோக்கு

திருக்குறள் மற்றும் நாலடியாரில் காணப்படும் அறக் கருத்துகள் தெலுங்கு இலக்கியத்தின் 'வேமனார்' பாடல்களுடன் ஒப்பிடத்தக்கவை. வேமனாரும் உடலின் நிலையாமையைத் தோற்பையாகவும், மண்பாண்டமாகவும் உருவகப்படுத்துகிறார்.

- **ஈகை (Charity):** நாலடியாரும் வேமனாரும் ஈகையின் சிறப்பை உடல் மொழி வழியாகவே விளக்குகின்றனர். பொருள் உள்ளபோதே மறைக்காமல் கொடுப்பவன் உயர்ந்த உடல் நிலையை அடைவான் என்கிறது நாலடியார்.
- **உண்மை (Truth):** கசப்பான வேப்பம்பழத்தைத் தேவர்கள் உண்டாலும் அது இனிப்பாகாது என்பது போன்ற உவமைகள் மூலம், ஒருவனின் இயற்கை குணம் அவனது உடல் நடத்தையில் வெளிப்படும் என்பதை இரு இலக்கியங்களும் வலியுறுத்துகின்றன.

பரதநாட்டியக் கல்வியில் நீதிநூல்களின் ஒருங்கிணைப்பு

தற்காலப் பரதநாட்டியக் கல்வியில் புராணக் கதைகளைத் தாண்டி, திருக்குறள் மற்றும் நாலடியார் போன்ற நீதிநூல்களைப் பயன்படுத்துவது மாணவர்களின் ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு உதவும்.

கற்பித்தல் முறைகள் மற்றும் நன்மைகள்

1. **உளவியல் வளர்ச்சி:** நாட்டியத்தின் மூலம் அறக்கருத்துகளைப் பயிலும் போது, மாணவர்கள் இரக்கம், நேர்மை மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு போன்ற விழுமியங்களை எளிதில் உள்வாங்கிக் கொள்கின்றனர்.
2. **நினைவாற்றல் மற்றும் பகுப்பாய்வு:** திருக்குறளின் சிக்கலான குறட்பாக்களுக்கு அபிநயம் பிடிக்கும்போது, மாணவர்களின் நினைவாற்றலும் (Memory), ஒரு பொருளைப் பல கோணங்களில் விளக்கும் கற்பனைத் திறனும் (Creativity) வளர்கிறது.
3. **HOTS (உயர்நிலைச் சிந்தனை):** மலேசிய மற்றும் சிங்கப்பூர் தமிழ்ப் பள்ளிகளில் திருக்குறளைக் கற்பிக்கும்போது நாட்டியம் மற்றும் உடல் மொழி உத்திகளைப் பயன்படுத்துவது மாணவர்களிடையே ஆழமான கற்றலை (Deep Learning) உருவாக்குகிறது.

தற்கால மேடை முயற்சிகள்

வித்யா பவானி சுரேஷ் மற்றும் மகிதா சுரேஷ் போன்ற கலைஞர்கள் 'தமிழ் இலக்கியமும் பரதமும்' எனும் தலைப்பில் திருக்குறள் மற்றும் நாலவெண்பா போன்ற இலக்கியங்களை மேடை ஏற்றியுள்ளனர். "தீயினாற் சுட்ட புண்..." (குறள் 129) போன்ற குறட்பாக்களை அபிநயிக்கும் போது, ஒரு சொல்லினால் ஏற்படும் வலியை உடல் வழியாக வெளிப்படுத்துவது பார்வையாளர்களிடம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

ஆய்வு முடிவுகள் மற்றும் ஆழமான நுண்ணறிவுகள்

இவ்வாய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்ட முக்கிய முடிவுகள் பின்வருமாறு:

- **அழகியல் ஒருமை:** தமிழ் நீதிநூல்கள் வெறும் ஒழுக்கக் கையேடுகள் அல்ல; அவை மனித உணர்ச்சிகளை உடல் ரீதியாகப் பதிவு செய்துள்ள அழகியல் கருவூலங்கள். நந்திகேஸ்வரர் வகுத்த அபிநய விதிகளுக்குத் திருக்குறள் ஒரு மிகச்சிறந்த இலக்கியப் பயன்பாட்டு நூலாக (Application Text) விளங்குகிறது.
- **உளவியல் பிரதிபலிப்பு:** 'குறிப்பறிதல்' என்பது வெறும் ஊகம் மட்டுமல்ல, அது ஒருவனின் நரம்பு மண்டலம் மற்றும் மனதின் செயல்பாடுகள் அவனது முகத்தசைகளில் எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்பதைக் காட்டும் அறிவியல் பூர்வமான உண்மை.
- **நிலையாமை மற்றும் ரசம்:** நாலடியார் உடலைப் பற்றிப் பேசும் இடங்கள் யாவும் 'பீபத்ஸ' மற்றும் 'சாந்த' ரசங்களின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. இது நாட்டியத்தில் சிதைவு மற்றும் அமைதியை வெளிப்படுத்தும் புதிய வகை அபிநயங்களுக்கு வழிகோலுகிறது.
- **கல்வி மற்றும் கலை:** நாட்டியம் என்பது ஒரு பொழுதுபோக்கு மட்டுமல்ல, அது திருக்குறள் போன்ற அறநூல்களைச் சமூகத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் ஒரு வலிமையான கல்வி ஊடகம் (Pedagogical Tool).

முடிவுரை

திருக்குறள் மற்றும் நாலடியார் ஆகிய தமிழ் நீதிநூல்கள் மனித வாழ்வின் சாரத்தை உடல் மொழியின் வாயிலாகப் பதிவு செய்துள்ளன. திருக்குறள் மனித உறவுகளின் மேன்மையையும், காதலின் நுணுக்கங்களையும் கண் மொழி மற்றும் முகக்குறிப்புகள் மூலம் விவரிக்கிறது. நாலடியார் வாழ்வின் நிலையாமை முதுமை மற்றும் உடல் மாற்றங்கள் மூலம் உணர்த்தி, அக மாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. பரதநாட்டியத்தின் அபிநயக் கோட்பாடுகள் இந்த இலக்கியக் குறிப்புகளுக்கு உயிர் கொடுக்கும் கருவிகளாகத் திகழ்கின்றன. "கை வழி நயனஞ் செல்லக் கண் வழி மனமுஞ் செல்ல" எனும் அடிப்படை விதி, இலக்கியமும் கலையும் எவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் துணைபுரிகின்றன என்பதை விளக்குகிறது.

இவ்வாய்வு, தமிழ் இலக்கியத் துறையும் நாட்டியக் கலைத் துறையும் தனித்தனியானவை அல்ல, அவை மனித உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரே அழகியல் தளத்தின் இரு பக்கங்கள் என்பதை நிறுவுகிறது. எதிர்காலத்தில், சங்க இலக்கியங்கள் மற்றும் பக்தி இலக்கியங்களை இத்தகைய அபிநயக் கோட்பாடுகளின் ஒளியில் ஆராய்வது தமிழ் அழகியல் ஆய்வுகளுக்குப் புதிய பரிமாணத்தைத் தரும். முடிவாக, திருக்குறளும் நாலடியாரும் வெறும் ஏட்டுச் சுவடிகளாக நில்லாமல், மனித உடலும் மனமும்

ஒன்றிணைந்து ஆடும் ஒரு பேரியக்கத்தின் சாட்சிகளாக விளங்குகின்றன.

மேற்கோள்கள் (Inline Citations based on Research Snippets)

- கபில வாத்ஸ்யாயன். *இந்திய கிளாசிக்கல் நடனம்*. பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரிவு, 1997.
- திருவள்ளுவர். *திருக்குறள்*. சாரதா பதிப்பகம், 2000.
- நந்திகேஸ்வரர். *அபிநய தர்ப்பணம்*. பாரத கலாஞ்சலி, 2005.
- நாலடியார். *நாலடியார் பாரம்பரிய வர்ணனையுடன்*. சைவ சித்தாந்த ஒர்க்ஸ் பப்ளிஷிங் சொசைட்டி, 1998.
- பரிமேலழகர். *திருக்குறள் உரை*. உ. வே. சாமிநாத ஐயர் நூலகம், 2005.
- பத்மா சுப்ரமணியம். *பரதநாட்டிய அபிநயம்*. லக்ஷ்மி பதிப்பகம், 2005.
- மணக்குடவர். *திருக்குறள் உரை*. சர்வதேச தமிழ் ஆய்வு நிறுவனம், 2003.
- வரதராசனார், மு. *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*. பாரி நிலையம், 1972.
- Thadsanamoorthis, M., and G. Ramesh. "The Concept of Charity in Naladiyar and Vemana's Poems: A Comparative Study." *Indian Journal of Multilingual Research and Development*, vol. 6, no. 1, 2025.
- Aditi Singh. "The Facets of Dance Revisited in the Natyasastra and the Abhinaya Darpana." *ResearchGate*, 2022.
- Vidya Bhavani Suresh. "Interpreting texts from Nalavenba and Thirukkural through Bharatanatyam." *DT Next*, 2024.